

holdsvis 30, 40 og 55 Ø., vil jeg, for saa vidt den højtærede Minister fastholder sit Forslag, henstille til ham til tredje Behandling at fremkomme med et Ændringsforslag i saa Henseende saavel som et Ændringsforslag i Retning af en Simplificering af Beløbene i det af den højtærede Minister foreslaade Ændringsforslag under Nummer 12.

Dernæst vil jeg gerne fremkomme med nogle Bemærkninger angaaende Lovforslagets §§ 13 og 28. Der staar i Lovforslagets § 13, at Invalidforsikringsretten er berettiget til af vedkommende Sygekassebestyrelser at begære og faa meddelt enhver Oplysning, der er af Betydning for Sagen, og i § 28, 1ste Stykke, staar der, at „de nærmere Regler for de Sygekassernes Bestyrelser i Henhold til denne Lov paahvilende administrative Forpligtelser . . . fastsættes i et af Ministeren for Sundhedsvæsen efter Forhandling udstedt Reglement“. Dette er altsaa Kassernes Pligter. Kassernes Rettigheder omhandles i Lovens § 28, 2det Stykke, som jeg med den højtærede Formands Tilladelse gerne vilde citere. Der staar: „Til Dækning af Sygekassernes særlige Administrationsudgifter i Anledning af denne Lov tillægges der dem et Beløb af 5 pCt. af de indbetalte Indvalidepræmier“. Det er altsaa Kassernes Rettigheder.

Nu bringer jeg i Erindring, at de 5 pCt., der blev indsat, da Loven blev vedtaget 1921, i og for sig var et fikseret Beløb. Man stod famlende, havde ingen Erfaringer for, hvilket administrativt Arbejde det vilde blive for Kasserne, man prøvede sig frem og fikserede Erstatningsbeløbet til Kasserne til 5 pCt. Men derom vil jeg sige, at disse 5 pCt. ifølge Erfaringen kun udgør Halvdelen af Sygekassernes Udgifter taget i Almindelighed, og vel at mærke hvor Kontingentopkrævning ikke finder Sted. Men hvor Kontingentopkrævningen finder Sted maanedlig, bl. a. for at naa til Bunds og faa de økonomisk daarligst stillede med, udgør de 5 pCt. af de indbetalte Indvalidepræmier kun $\frac{1}{3}$ af de paagældende Sygekassers virkelige Udgifter ved deres Del af Administrationen af Invalidforsikringsloven.

Enhver vil i øvrigt kunne forstaa, at de 5 pCt. er for lidt, naar jeg siger, at der ydes de Forsikringsselskaber, der opkræver Arbejdsgivernes Bidrag, 2 pCt. af det opkrævede Beløb, thi det maa man jo erindre, at de af Forsikringsselskaberne hos Arbejdsgiverne opkrævede Beløb opkræves en Gang aarligt samlet for alle hos

den paagældende Arbejdsgiver helaarsbeskæftigede Arbejdere. Saadan stiller det sig ikke for Sygekasserne, de faar ganske vist 5 pCt. i Stedet for Forsikringsselskabernes 2 pCt., men til Gengæld maa Sygekasserne opkræve Kontingentet hver Maaned og ikke samlet som Forsikringsselskaberne, men for hvert enkelt forsikret Sygekassemedlem. Og saa kan jeg endda tilføje, at Forsikringsselskaberne paastaar, at det Tilskud paa 2 pCt., de faar, er meget for lidt, er alt for ringe et Erstatningsbeløb.

Man maa ogsaa huske paa, at Sygekasserne forurettes paa anden Maade. De faar 5 pCt. af den indbetalte Invalidpræmie, men nu siger Lovens § 6, 2det Stykke, at den, der opnaar Invalidrente, fritages fremtidig for at betale Invalidpræmie, saa i samme Øjeblik et Sygekassemedlem faar Invalidrente, faar Sygekassen ikke mere de 5 pCt. af Præmien for det Arbejde, der er med det paagældende Medlem. Og saa er det, jeg siger: Ja, men ophører da Arbejdet, naar den paagældende faar Invalidrente? Nej, jeg kan godt tilføje, det forringes end ikke, tværtimod, for saa skal Kassen i 5 eller 10 eller 20 eller 40 Aar en Gang om Maaneden udbetale den paagældendes Invalidrente fra sine Administrationslokaler, og der maa jeg ogsaa bringe i Erindring, at for Invaliderentyderne sker der periodisk eller nu og da en Revision af hans Forhold, af hele hans Sag, hvad der giver Kasserne et overmaade stort Arbejde og dermed forbunden Udgift.

Jeg har under et Samraad i Udvalget henstillet til den højtærede Sundhedsminister at tage dette Spørgsmaal op til Revision og vil nu gerne gentage min Opfordring og henstille til Sundhedsministeren inden tredje Behandling at stille Ændringsforslag til § 28 om et øget Bidrag til Sygekasserne for deres Del af Invalidelovens Administration.

Justitsministeren (Rytter): Naar jeg tager Ordet i denne Sag, skyldes det de Udtalelser, der er fremkommet fra det ærede Medlem Hr. Axel Møller angaaende Spørgsmaalet om, hvorvidt man fra Lovgivningsmagtens Side kan forandre de Ydelser, som udredes efter Invalidforsikringsloven.

Jeg vil i Korthed udtale følgende: Jeg har det Indtryk, at det foreliggende Spørgsmaal fra flere Sider betragtes som ganske enkelt, idet man er tilbøjelig til at anvende den samme Betragtningmaade for alle de Personer, der falder ind under Loven. Dette er urigtigt. Man maa, forinden man gaar